

קדושת לוי

מתיקות מפרשה

פנינים ~ סיפורים ~ הלכות

גלין ה- 222

פרשת האזינו

שבת "שובה"

איך לעמוד בדין?

פני האור החיים

מה טוב בגלות?

ווארט לשולחן שבת

להשתיק את השטן

סיפור לשבת

פני האור החיים הקדוש

אנו עומדים סמוך ונראה ליום הקדוש יום שעליו נאמר "ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמוות" והשאלה הנשאלת האם אנו יכולים לעמוד ביום הזה בכלל לפני בורא עולם? האם אנו יכולים להיכנס לבית מושפט בצורה כזאת? הרי אנו עומדים לפני יודע כל תעלומות, זוכר כל הנשכחות, האם אנו יכולים לעמוד לפני בורא עולם ולהגיד לא נחטא שוב??? איך אנו מעזים לבקש סליחה לפני בוחן מחשבות!?

האור החיים הקדוש אומר על הפסוק "ה' מסיני בא וזרח משיעיר למו הופיע מהר פארן ואתא מרבבות קודש"

לפני בריאת העולם מקום משכנו של בורא עולם היה בשמים, המקום המתאים למעשה מרכבה הוא שם בשמים מקום שבו מתאחדים אש ומים ובכל זאת עזב הקב"ה את מקומו ובא לשכון בתוך בני ישראל בתוך בית המקדש. הוא עזב את מקומו הראוי, הכל בשביל להיות בתוך בני ישראל.

אומר הזוהר הקדוש לאחר שהקב"ה קבע משכנו בתוך בני ישראל בארץ, היו מלאכי מרום מצטערים איך הקב"ה עזב את משכנו בשמים ועבר אל בית מקדש?

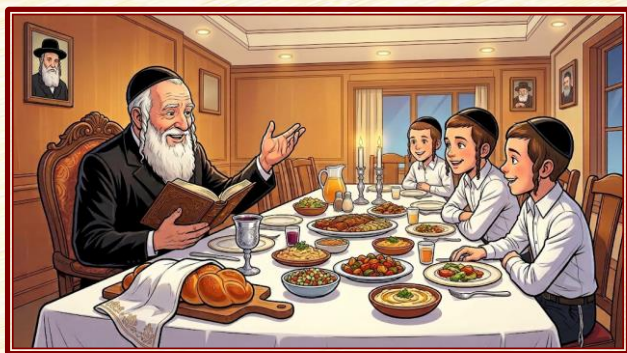
התשובה היחידה מדוע הוא עזב? מגודל אהבתו אותנו, כמה שהקב"ה אוהב את עם ישראל... לכן הוא עזב.

לאחר שאנו זוכרים את האהבה הזו, אנו יכולים להיכנס למשפט, לאחר שאנו יודעים עד כמה הקב"ה אוהב אותנו אנו יכולים להיות בטוחים שנצא זכאים בדין ע"י קבלות טובות לשנה החדשה וחזרה בתשובה אמיתית ודאי נזכה בדין אמן כן יהי רצון.

מזוהרתו של רבינו הקדוש סגורם של ישראל

רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זצ"ל

ווארט לשולחן שבת



ויכתוב משה את דברי השירה הזאת על ספר עד תומם.

אנו עומדים בתחילתה של שנה בין ראש השנה ליום הכיפורים ימים שבהם אנו מתפללים ומייחלים לחתימה טובה ולשנה של גאולה וישועה שנה שעם ישראל יצאו מהגלות משעבוד לגאולה ושכל צרות עם ישראל יהפכו מיגון לשמחה ומעצב לישועה אמיתית.

ובשבת זו אנו קוראים את פרשת האזינו שנקראת "שירת האזינו", הרב הקדוש בעל הקדושת לוי מקה שאלה עצומה מדוע פרשה זו נקראת לשירה והרי ידוע שמרומז בה הגלות המרה. א"כ מה שייך לשון שירה ושמחה על הגלות?

אלא אומר הקדושת לוי, אנו צריכים לדעת כי גם בגלות יש שמחה! ולא סתם ירדו בני ישראל לגלות כי כבר כתבו רבותנו ז"ל (פסחים פז: כי לא ירדו בני ישראל לגלות אלא בשביל להעלות ניצוצות שבין הגויים.

ופירושו של דבר שיש נשמות קדושות גם בתוך אומות העולם, ואותם נשמות צמאות לחזור לכור מחצבתם, אל עם ישראל, וכן יש בתוך הגויים כאלו שצריכים לשרת ולעבוד ולתת לבני ישראל לא משלהם, ועד שבני ישראל לא יעלו את כל הניצוצות הללו הם צריכים להיות בגלות, ולכן נקראת שירת משה לשירת האזינו, ואפילו שהיא עוסקת בגלות היא נקראת שירה כיון שיש בגלות חזרה של אומות העולם לכור מחצבתם.

א"כ יוצא שהגם שלא היינו רוצים להיות בגלות אבל כיון שכבר אנו בגלות, יש בה גם שמחה – שזו העליה של הניצוצות והנשמות שיש בהם ניצוץ של קדושה שנמצאות בין אומות העולם, ולולי שבני ישראל היו בגלות היו נשארים שם לעולמי עד, ובזכות הגלות שלנו עולות אלו נשמות עד כיסא הכבוד ומצטרפות אל מקום הקדושה שזה עם ישראל.

וממשיך הקדושת לוי ואומר דבר מפעים, בזמן שכבר לא יהיו נשמות השבויות בתוך הטומאה מיד בני ישראל יגיעו אל הגאולה השלימה וזה מונח בפסוק "ויכתוב משה את דברי השירה הזאת" אע"פ שהשירה הזו היא מורה על הגלות נחשבת לשמחה, "עד תומם" פירוש – שהגלות של ישראל גורמת לאומות העולם כליה שלא נשאר מהם כלום! כי ישראל מעלין את כל הניצוצות ואת הטוב שהיה מעורב בגויים בזמן הגלות.

נפלאות המדרש

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה

בכל תפוצות ישראל המילים הללו המעוררות את הנפש, הנוגעות בכל לב יהודי החרד על גור דינו בראש השנה וביום הכיפורים, כל אחד שידוע שאם ידונו אותו כמעשיו אוי לו ואוי לנפשו מחפש כל מה שאפשר העיקר להעביר את רוע הגזירה.

אך השאלה שנשאלת תשובה ותפילה הדבר מובן מדוע הם מעבירים את רוע הגזירה, אדם שחטא עשה תשובה, או התפלל לה' שיקבלו על אף העבירות ובתנאי ששנה הבאה הוא יחזור אל כור מחצבתו, אם כך ניחא הדבר שתשובה ותפילה יעבירו את רוע הגזירה אבל הדבר הקשה מדוע צדקה מעבירה את רוע הגזירה? האם בממון אפשר לקנות שנה טובה? מדוע שאר המצוות לא מקנים לאדם שנה טובה? מדוע שאר המצוות לא מוחקים את העבירות של האדם?

אלא נראה לכל המתבונן בדבר שאין הפירוש צדקה כמו שאנו מבינים את זה בפשטות, אנו אומרים והא-ל הקדוש נקדש בצדקה, ואנו מתפללים עשה עמנו צדקה וחסד, אין הפירוש שהקב"ה יביא לנו כסף, כיון שצדקה היא לאו דווקא כסף! צדקה היא לפנים משורת הדין! אדם שעובד על כסף הזיע בשביל להרוויח כמה שקלים, הוא בטוח שהכסף הוא שלו, הוא קיבל את הכסף הזה ביזע ובצדק, אולם לאחר שהרוויח את הכסף הזה הוא בא לאדם שצריך כסף ואותו אדם אין לו כסף! והוא לא הזיע בשביל לקבל כסף כמו אותו אדם, ואעפ"כ הוא נותן לו מהכסף שהוא עבד עליו. אותו אדם שעושה את זה הוא אומר בעצם לה' יתברך, הנה הכסף הזה הוא לא שלי, אני נותן אותו ומתנהג לפנים משורת הדין אני נותן אפילו מהכסף הוא שלי, לכן אדם שלא בהכרח מגיע לו [בהסתכלות של העולם הזה שלמי שעובד מגיע לקבל משכורת ומי שלא עובד לא...] אני נותן לו צדקה בגלל שאותה אמרת. כשהקב"ה רואה את זה הוא עושה צדקה וחסד ומתנהג לפנים משורת הדין ואומר אע"פ שלך לא מגיע שנה טובה, אני אעשה איתך חסד וצדקה ואתה תקבל שנה טובה!!! חיים בריאות שמחה ואושר – אמן כן יהי רצון.

לעילוי נשמות שמואל בן מסעודה ז"ל

לעילוי נשמות רוזת זוהרא בת תמו ע"ה

לעילוי נשמת דינה בת אסתר ע"ה

סיפור לשבת

הצלה בסגוריה!



בארדיטשוב, לפנות בוקר של א' דראש השנה תקס"ח.

הרה"ק ר' לוי יצחק, סגנון הגדול של ישראל, טרם עצם עין הלילה הזה. הרבנית הצדקנית, אף היא מנמנמת נים ולא נים. בטוחה הייתה הרבנית שהלילה יישן הרב מעט. יאגור כוח אל התפילות הנשגבות של מחר, אל תקיעת שופר, אל היום בו אסור לישון, שהרי כך נאמר בזוהר הקדוש 'מאן דדמיך ברישא דשתא דמיד כולא שתא', מי שישן לו בראש השנה תהא לו שנה ישנונית חלילה.

רוח קרירה של האשמורת האחרונה של הלילה חודרת פנימה מבעד לחלון פתוח. הרבנית פוסעת אל תוך החדר ונחרדת אל מול מחזה מבעית. הרבי ר' לוי יצחק יושב על כיסא עץ פשוט, ליד שולחן עץ פשוט אף הוא, לפניו פתוחים ספרים רבים, ראשו של הרבי מוטח לאחור ואגלי דמעה מנצנצים מריסי עיניו, נושרים לאיטם על מפת החג הצחורה. היא ניסתה לעורר רעש בחדר, הסיטה כיסא שנפל לצידו בחבטה, אבל הרבי לא נע ולא זע, אינו ישן אבל גם אינו ער, לא מודע אל הסביבה.

יצאה בריצה והעירה משנתו נכד בוגר בן עלייה. סיפרה לו בבהלה את שראתה וביקשתו למהר אחריה אל חדרו של הסבא הגדול, שמה נעדרת ממנו החיות. עומד הנכד וכמו בולע את המראה הגדול הזה. לא מש ממנו. מִבֵּין מעט את אשר מתחולל: סבא קדישא, מלמד הזכות של עם ישראל לדורותיהם, שרוי כעת בעיצומה של 'עליית נשמה'. אולי יספר, אולי עוד ביום-טוב הזה, מה התחולל שם, למעלה, בעלות השחר של ראש השנה תקס"ח.

דרך ישרה



כתב בספר הקדוש 'קדושת לוי' בפרשת שופטים, בזה"ל: 'שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך ושפטו את העם משפט צדק, דהנה הקב"ה שופט את הכנסת ישראל בבוא יום המשפט, בגדול רחמיו וחסדיו. אך צריכים אתערותא דלתתא, לעורר את המדה של רחמנות למעלה...

כשאנו לומטה מתנהגים בחסד ולמודים זכות על כל איש מישראל... על ידי זה גם מלמעלה נתעורר אותה המדה ולמדוין גם עליו ועל כל זרע ישראל חסדים... וזה שכתוב 'שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך' רצה לומר, שאתה בעצמך תתקן ותכין המשפט של מעלה, על ידי 'שעריך' והוא, השערים שלך שאתה עושה ומעורר במעריך.

וזהו 'ושפטו את העם משפט צדק' רצה לומר, כל איש ילמד את עצמו להתנהג לשפוט את העם 'משפט צדק' ללמד צדקה וזכות על כל זרע ישראל ואז האדם מעורר השער של

מעלה ועי"ז יוצא בדיון זכאי במשפט של מעלה כי במדה שאדם מודד מודדים לו"

ומסופר על הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, כשהיה אומר את תפילת "ונתנה תוקף" בימים הנוראים, היה מפרש: "בראש השנה יכתבון" – הרי הגויים ביום הקדוש ראש השנה הם כותבים, "וביום צום כיפור יחתמו" – ובעצם יום הכיפורים הם חותמים, "כמה יעברון" – כמה עברות הם עושים, "וכמה יבראו" – כמה ממזרים הם בוראים בעולם, ואם כן שואל אני את בורא עולם: "מי יחיה ומי ימות" – למי ראוי שינתן חיים ולמי ראוי שימות?

והיינו, כוונתו הקדושה היתה לעורר את מידת הרחמים על ידי השוואתם של ישראל אל אומות העולם.

בר"ה ויהי"ב בהקריבו מליצותיו היקרות וסניגוריו הנעימות לפני כסא כבוד אבינו שבשמים ועמד

רק במוצאי יום הכיפורים של אותה שנה סיפר ה'קדושת לוי' את קורות אותה עלייה שמימית שהייתה לו: "עומד הייתי, מתבונן ומקשיב, היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים. והנה מופיע לו השטן ופיו מלא קטרוגים עד אינספור. קשה היה לעצור את שטף דיבורו. משטין ומקטרג, מלא בסיפורי דלטוריה רעים ומרים על עם ישראל, על היחיד באשר הוא שם, ועל הרבים. ואני עומד ובוכה, חושש מה יאמרו בשמי שמים. אספתי עמי נשמות גדולות, רועי ישראל לדורותיהם, להשתיק את דיבורי הנוראים. אבל כוחו היה גדול.

"ואז, לרגע השתתק השטן ואנכי הקטן הערתי לבית דין של מעלה שלא יקבלו את דבריו, שהרי פסוק מפורש הוא 'לא יקום עד אחד באיש לכל עוון ולכל חטאת'. האם בשמים יקבעו ויפסקו על סמך דבריו של יחיד?!

"אולם עפר לפיו, היה מוכן היטב אל המשפט הגורלי. פער את פיו והשיב שהוא אינו לבד. הנה רב אחד יש בעיר פלונית שעומד ומייסר את קהלו מאז ראש חודש אלול, מטיח בהם עלבונות על עוונותיהם, חוזר ומדגיש את המכשלות הקטנות והגדולות, מתאר אותם כבני בליעל עד שהם כמעט טובעים בים העוונות ומתייאשים מלשוב... אז הנה לנו ע"ד נוסף ו'על פי שניים ע"דים יקום דבר', לכתוב, חלילה, את השנה שלא לטובה..."

"אבל גם אני, לוי יצחק בן שרה שאשא, ידעתי את אשר לפני. עם חכם תתחכם ועם עיקש תתפתל. הוכחתי בבית דין של מעלה שאותו הרב אינו מדבר מתוך לבו, שהשטן בכבודו ובעצמו מדבר מתוך גרונו. אין אלו אפוא שני עדים, כי אם אותו אחד, תיפח רוחו..."

להמליץ בעד אחיו כמולאך מייכאל השר הגדול בשמים. דבריו הקדושים היו אז כאש לוהט ובאהבה עזה לעם ישראל, כאב לבנו יקירו תבע שלומם וטובתם."

פעם אחת בדרשה שלפני תקיעת שופר אמר במתק רבש"ע! אמרת לנו 'יום תרועה יהיה לכם' ולא תרועה אחת אנו מריעים, אלא שאנו משמיעים מאה קולות, זה כמה וכמה אלפים שנה. ואילו אנו, רבבות אלפי ישראל, מבקשים מאתך כל כך הרבה שנים: 'תקע בשופר גדול להרותנו!' וטרם תקעת..."

דברים וטענות כהנה וכהנה היה משמיע הרב מברדיטשוב. ואם לעיני ההמון היו נראים דבריו כדברי שנינות גרידא, הרי שהרב הקדוש גילם בתוכם כוונות עליונות ונוראות, כפי שאפס קצתן זוכים אנו להבין מדבריו שבספרו קדושת לוי.

"מת מצוה הכל קרוביו"

לעילוי נשמת צבי הערשל בן ר' מאיר ז"ל (שכונה בשם גרישה). שלא זכה להקים בית בישראל יום פטירתו י"ח אדר. המנוח ז"ל היה שומר הציון של הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זצוק"ל זיע"א, בעל קדושת לוי וסגנון של ישראל, מצוה להרבות בלימוד ובמעשים טובים לעילוי נשמות.

מקור
ההצרכה

תשמישי קדושה ויוזאיקה

לשכת הגהה סת"מ מהרד"ן
בדיקה ושיפוף תפילין מהיום להיום - בדיקת מוזוות
- מכירת תפילין מוזוות מגילות ועוד
דוד ילין 22 ירושלים
052-7660111

ללמד זכות

על עצמך!!!

**אם אני צריך ללמוד זכות על השני –
האם הוא לא צריך ללמוד זכות על עצמו?**

יסוד גדול ועצום ליום הכיפורים שבו כל אחד מספר על עצמו כמה חטא וכמה החטיא, בזמן בו כל אדם מזכיר את כל הנשכחות ומעלה את פחד הדין בליבו, ביום מחילת העוונות, יום שבו ודאי מצוה רק לסנגר על כלל ישראל ולומר מילים טובות לכל אחד וחם ושלוש מלומד מילות קיטרוג ורוע על כלל ישראל.

האם גם עלינו יש מצוה לומר סנגוריה? האם אנו יכולים לומר על עצמינו גם שעשינו מעשים טובים, רצינו ללמוד ולקיים מצוות כדבעי, אך לצערנו לא הסתייע לנו והיצר הוא מאש ואנו מהרבה בשר וקצת דם. או שאפילו אנחנו מצווים לסנגר על עצמינו.

כי הרי מה החילוק אם אדם אומר על חברו מילים לא טובות שאנו נבוא אליו בטענות "מדוע אתה מקטרג על עם ישראל"???" ומאידך כשאנחנו עומדים ואומרים חטאנו פשענו... האם אנחנו לא מקטרגים?!

אולם זהו אינו קטרוג כי זה בית דין של מעלה, שאינו כבית דין שבארץ שאם נודה על עוונות שעשינו בבית דין "השלוש" מיד נכתב בספר העבריינים, ואם נכחיש ונביא עו"ד שיודע להכחיש דברים שקרו, אז ירווח לנו כפליים.

ואם נעלה על דעתנו להכחיש דבר המיוחס לנו מיד העין רואה תעיד בנו, ואם נכחיש דבר שדיברנו מיד תבוא האוזן שומעת ותתחיל להשמיע את כל הנאמר.

אך אכן לא נכחיש אלא נודה ונעזוב את החטא וגם נליץ טוב על ישראל אבל האם אנחנו חייבים לעשות עוד משהו?

דבר ראשון שאנו צריכים לדעת, זה שיש חילוק גדול ויסודי בין המשנה שאומרת הוי דן כל אדם לכף זכות לבין לימוד סנגוריה על כלל ישראל.

נתאי הארבלי אומר (אבות, פ"א משנה ו') **"הוי דן כל אדם לכף זכות"**, פירושו כאשר אתה רואה את חברך עושה איזה מעשה שאתה יכול לפרשו בשתי אופנים אתה צריך לפרש אותו על דרך הזכות.

כוונתנו שבמחשבה שלך אתה מול עצמך חייב ללמוד עליו זכות, ואף לעקם את מחשבותיך מהדרך הישרה ודרך ההגיון הכלל בשביל, לחשוב טוב על ישראל ולא לדון אותו לכף חובה.

אך יש לימוד זכות שהוא על דרך אחרת, וזהו לימוד זכות של רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א סגנון של ישראל שזו היא דרך סגוריה, שוודאי שאין פירושה ללמוד מעורכי הדיינים הבאים לסלף את הדין העיקר לטובת "מרשם". ובמיוחד שאנו עומדים לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה ואנו באים ללמוד זכות על עם ישראל, כי הרי "לפניך נגלו כל תעלומות והמון נסתרות מבראשית".

א"כ מהי סנגוריה?

סגור אמייתי הוא לא לשקר, תפקידו של סגור הוא למצוא את נקודת הזכות של האדם, גם אם יש בן אדם שחוטא ר"ל הוא נמצא בשאל תחתית דע לך שיש לו נקודת זכות שאם אנחנו נחליט להתמקד בה הוא יהיה אדם זכאי שיש לו נפילה והוא לא מושלם ואם הוא יעבוד על זההוא ודאי יצליח לצאת מזה. אך אם נחליט להתמקד בעיקר הרע שלו אנחנו נראה אדם חוטא ומחטיא שאין לו שום סיכוי לצאת מהעוונות שלו וממילא כשנדון אותו הוא ייצא חייב לגמרי.

הקדושת לוי בפרשת וארא אומר

על הפסוק **"כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת"** **"ואמרת אל אהרן קח את מטכ כו' (ז, ט).** ולכאורה מלת 'לכם' הוא מיותר, והוא ליה למימר תנו מופת". אלא אומר הקדושת לוי **"הכלל הוא, דהנה האר"י ז"ל כתב (ע"י שער רוח הקודש דרוש א; שער היחודים פ"ב), צריך כל האדם להאמין שדיבור שלו עושה נחת רוח לבוראו, ופועל כל פעולות טובות לישראל על ידי הדיבור, וכשאדם מאמין שהדיבור עושה נחת רוח לבוראו, צריך האדם לשמור הדיבור מאד מכל שטות והבלים, רק ללמוד זכות על ישראל, ולפיכך צריך לדבר רק בדברי תורה, וכשאדם עושה זה בוודאי הדיבור עושה נחת רוח לבוראו, והקב"ה עושה לו כל מה שצריך על ידי הדיבור שלו, שהדיבור פועל פעולות טובות. וזהו שאמר הכתוב תנו לכם' מופת, דהיינו**

שיודעים אנחנו שם אלהי, אבל אינם יודעים אם יש כח 'לכם' לעשות כל זה על ידי הדיבור שלכם". ע"כ.

אדם שמאמין שהדיבור שלו משפיע ומתפלל שלוש תפילות ביום חייב להאמין שעל ידי הדיבור שלו הוא יכול להמליץ טוב על ישראל, ואין הכוונה להגיד על אדם שחוטא שהוא לא חוטא, אלא הכוונה היא למצוא בכל בן אדם שחוטא את נקודת הזכות שלו!

וכפי שמסופר על רבי לוי יצחק זיע"א שפעם אחת הלך הרה"ק בתשעה באב ברחובה של עיר, וראה אדם מיישראל יושב על הגזוטר של ביתו ואוכל סעודתו בפרהסיא. נטפל אליו רבי לוי יצחק ואמר לו: בני בודאי שכחת שתשעה באב היום. לא רבינו, משיב הלה, זוכר אני כי היום תשעה באב. אולי אינך יודע חזר רבי לוי יצחק ואמר לו שתשעה באב הוא יום צום ואסור לאכול ולשתות בו? יודע אני שתשעה באב תענית צבור הוא, השיב הלה בעזות מצח. בודאי חלוש אתה והרופאים אסרו עליך את התענית? ניסה רבי לוי יצחק לחפש לו זכות, חס ושלוש משיב הלה כשהוא מחייך בריא ושלם אני בכל רמ"ח אברי.

נשא רבי לוי יצחק ענינו למרום וקרא: רבנו של עולם ראה עד כמה מידת האמת של יהודי מגעת נוח לו ליהודי זה להשים עצמו רשע ובלבד שלא להוציא שקר מפיו.

יכל הוא להסתכל באדם הרשע בעיניים ולראות את השנאה שלו ליהדות בזמן שעומד הוא מול הרב של בארדיטשוב ואומר לו בעזות מצח שיודע הוא שתשעה באב כעת ובכל זאת הוא אוכל ושותה לתיאבון, אך ההחלטה היא לסנגר על ישראל ולראות בהם את הטוב.

ומדוע? כי כמו שאומר רבינו במקום אחר:

כי כל יהודי הוא חלק אלוה ממעל, ממילא אין לנו רשות להגיד שום דבר רע על אף אחד אלא רק ללמד זכות!

אם נתבונן במילים הללו נבין שמתי שאנו מחליטים לא להסתכל על הזכות של האדם העומד מולנו אנו מחליטים להסתכל בצלם

להקדשת העלון
לעילוי נשמת / לרפואה / להצלחה /
לזיווג הגון וכן להפצת העלון
0533129480
לרשימת התפוצה במייל:
yhw2618@gmail.com

לעילוי נשמת: דוד בן זוהרא, יעקב בן אסתר, משה בן שמחה. עמנואל
דוד בן ניסים, מזל בת מסעודה, סוזן סולטנה בת זוהרא ז"ל יוכבד בת
מסעודה ע"ה

להמליץ טוב

גם על עצמך

מליץ יושר



מספרים מעשה ברבי לוי יצחק שהשכים לסליחות בערב ראש השנה הלך לבית הכנסת ומשמשו עמו, התחילו גשמים יורדים הלכו והסתתרו שניהם תחת גג של בית אחד, הציץ השמש בחלון וראה חבורה של ריקים ופוחזים מסובים לשלחן וזוללים וסובאים, נאנח השמש ואמר: הוי כמה פרוץ הדור באשמות הבוקר של ערב ראש השנה יושבים פושעי ישראל אלה ושותים ומשתכרים.

אסור להוציא לעז על בני ישראל, נוף בו רבי לוי יצחק, חזקה על בני ישראל שאינם נהנים בלא ברכה אוכלים הם ושותים ומברכים ברכת הנהנין לפני אכילה ושתיה ולאחריהן, ותבוא עליהם ברכה. היטה השמש את אזנו ושמע כי מתלחשים הם על דבר גניבה שהוציאו לפועל באותו הלילה. עתה ישמע רבינו, אמר השמש לרבי לוי יצחק וידע כי האנשים האלה שכבוד תורתו מלמד עליהם זכות הם גנבים פשוטים.

כן החזיר רבי לוי יצחק ופניו נהרו, הרי הם בעלי תשובה, יודעים הם כי יום הדין ממשמש ובא ומתוודים זה בפני זה על חטא שחטאו בגניבה כדי שיכנסו לימים הנוראים נקיים מכל חטא.

וכשם שבחיים חיותו הוא המליץ טוב בעד ישראל, כך גם לאחר פטירתו הוא ממשיך לעשות כן, כמו שמסופר שהרה"ק רבי מרדכי מטשרענאביל זי"ע כשנכנס פעם אחת לבית המדרש לתפילת "כל נדרי" לא התחיל מיד להתפלל אלא השעין מצחו על ידו על העמוד, וכך עמד זמן רב בדביקות עצומה, אח"כ התחיל באמירת "כל נדרי". וכאשר שאלו אותו תלמידיו מדוע הוא התעכב מלהתפלל? הוא השיב, כי באותה שעה התנפל הרה"ק מברדיטשוב לפני כסא הכבוד בפישוט ידיים ורגליים והתחנן לפני בורא עולם לפעול שנה טובה בעד בני ישראל, לכן המתין עד שיגמור עם תחנונו ואז הוא התחיל להתפלל.

הרי שגם לאחר פטירתו הוא מרעיש עולמות בעד בני ישראל, וא"כ לא פלא שהרה"ק רבי אליעזר מדינקוב זי"ע נהג להזכיר את שמו הקדוש של הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע: לוי יצחק בן שרה סאשע, בשעת פתיחת הארון לאמירת "כל נדרי". וכן אמר כ"ק האדמו"ר מרחמסטריווקא שליט"א: שמעתי מכ"ק אאמו"ר זי"ל שהיו צדיקים שבליל יום כיפור שוחחו מהבארדיטשובער רב, וכן עשה הרה"ק מרוזין ועוד צדיקים. כדי לעורר המתקת הדינים בהיותו סגור של ישראל.

הכי מהודרת שיש, כמו שצריך! [ובאמת צריך!!] אך אינך מלמד זכות על צלם אלוקים? הרי זו חובה גמורה עליך ללמוד זכות על צלם אם ליהודי אחר יש מצווה ללמוד עליך זכות, וכמעט שיש איסור גמור ללמוד עליך חובה, כי אתה צלם אלוקים, ועל צלם אלוקים לא מלמדים חובה!!!

אלוקים שאתה חלק ממנו, ואם אדם אחר חייב ללמוד עליך זכות ולמצוא זכות בכל מה שאתה עושה וכשהוא מסתכל עליך הוא צריך להסתכל על הטוב שבך, ואילו אתה אומר לפני הקב"ה רק את חובותיך???

אלא ודאי ודאי יש חובה על כל יהודי ללמוד זכות על עצמו ולומר לפני ה' יתברך אב הרחמים, גם את חובותיו אבל גם לימוד זכות על עצמו.

ובעצם אנו אומרים את זה בתפילה אך לא תמיד אנו שמים לב שזה לימוד זכות על עצמנו.

כן! ממש כך! כשאנו אומרים "גלוי וידוע לפניך שאני בשר ודם והוא [היצר הרע] מואש וכו'. אנו מלמדים זכות על עצמנו!

וצריך להרבות בכך ולב יודע מרת נפשו, למצוא נקודות זכות שאדם משתדל בהם בכל ליבו ובכל נפשו ולפעמים גם נכשל בהם, ולזכור שאין אנו באים בצדקותינו! אנו לא רוצים ומצפים לזכות בדין בגלל הזכויות האלו כי מצד הדין אנו חייבים גמורים, אך אנו מלמדים זכות ומסנגרים על צלם אלוקים! שאנחנו חלק ממנו!

וכשאדם זוכר שהוא חלק אלוקה ממעל ממילא לא יבוא לידי חטא, כי רוח פיו היא מהבורא יתברך, ואדם שזוכר כל רגע שהראייה שלו מבורא עולם, ודאי לא יבוא להיכשל בראייתו! ואם זוכר הוא שכל נשימה ונשימה הא נפיקה מחדש של רוח חיים, היא לא מכונה שעובדת ומסתמא שלא תפסיק לעבוד אלא כל רגע ורגע בורא עולם נופח באפו נשמה טהורה, ודאי שלא יבוא להיכשל בדברים אסורים ולא יבזבז את זמנו לריק, כי הוא חלק אלוקה ממעל.

אלוקים בצורה רעה ואנו מלמדים עליו חובה, אנו מסתכלים על הרע שבו – ור"ל לא ממדים על צלם אלוקים טוב!

על עצמנו

ועכשיו!

בזה נסכים כולנו שעל השני אנו נלמד זכות ובמיוחד בימים אלו של ראש השנה ויום הכיפורים אנו נלמד זכות.

וכמו שאומרים חז"ל שדוקא בימים אלו מזמנים לאדם כמה וכמה אפשרויות לדון אנשים מסביבו ואומרים הבה ונראה איך הוא ידון את חברו וכך נדון אנו אותו. ובאותו הרגע, בעוד שהוא מתנועע בדביקות בתפילה הוא קולט בזווית עינו את שכנו נכנס לתפילה עם פנים שמראות כי לא עזבו ממזמן את הכרית, והנה כבר החזון נמצא לאחר "המלך" ... יום כיפור!!!!

"איך הוא מעיז?" חושב הוא לעצמו, "איך בן אדם יכול להרשות לעצמו להתעכב ולא לסדר לעצמו מאה שעונים מעוררים לפחות ביום כיפור?? והולך ונסחף עם מחשבותיו עד שמושיך בתפילה.

ואז בשמים אומרים, אחח... הוא צדיק האיש הזה בוא ונראה אם הוא כל כך מקפיד להגיע בכל השנה בזמן הרי הוא מקפיד כל כך עם שכינו לספסל... ואז פותחים את העין רואה מחודש אדר או אהה... ורואים אותו מתי בדיוק הוא הגיע לתפילה יום אחרי פורים, רואים בדיוק את טבלת השעות שלו של בין הזמנים ולפי זה חורצים את גזר דינו.

אולם אדם שידון לכף זכות וילמד זכות על אותו יהודי נעבך שלא הצליח לקום בזמן, או שנשאר עם הילד הצורח מכאב אוזניים במקום אשתו שצריכה לשמור על הילדים בכל זמן התפילה הארוכה, כך יעבירו את כל האיחורים שלו כל השנה כולה!!!

אך בואו ונחשוב!

מדוע אתה יהודי צדיק לא מלמד עליך זכות???

מדוע אתה עומד מול בורא עולם ביום הכפורים ומקיים את החלק של ידיו בצורה

מאות אלפי זכויות אצל האור החיים הקדוש, והקדושת לוי זיע"א,

♦ הדפסה ♦ הפצה ♦ ידיעת התורה

קחו חלק ונחלה בחיזוק וידיעת התורה אצל אלפי אנשים כל שבוע,

בתרומה של מאה שקלים - מודפסים 3000 עלונים!!!